

Preek Sint-Trudo 2022-10-23 30^{ste} zo j C Missiezondag

Sir 35,15b-17.20-22a; 2 Tim 4,6-8.16-18; Lc 18,9-14

Missie- en visietekst PE Sint Trudo

De lezingen van vandaag gaan over zien, gezien worden. Op verschillende manieren. Met welke ogen kijken wij naar de wereld, naar onszelf, naar elkaar. Anderzijds, wie kijkt naar ons, hoe willen we gezien worden, hoe worden we gezien.

Het gaat over je gezien weten door God die met heel andere ogen naar ons kijkt. Hij ziet ons leven in goede en kwade dagen, ons vermogen en onvermogen om lief te hebben. Met een blik die niet uit is om te veroordelen maar om te redden. Met een liefdevolle helende blik mogen we ons gezien weten.

Hij ziet de arme, de weduwe, de vreemdeling in nood, Hij hoort hun bange klacht als zij biddend uitschreeuwen: tot hoelang Heer, tot hoelang, kan de vijand eindeloos uit blijven dagen? De Heer hoort hun bange klacht en verlost hen.

In het Evangelie van vandaag komen twee mensen aan het woord die zichzelf op een heel verschillende wijze zien, als ze in de tempel voor Gods aanschijn komen te staan.

De farizeeër heeft alleen een podium nodig om zichzelf te verheerlijken. Niet alleen tegenover God maar ook en vooral tegenover zijn medemens. God dient alleen om zijn zelfbevestiging te bevestigen met de zichzelf reeds toegekende grootste onderscheiding. Hij gaat dan ook niet gerechtvaardigd naar huis. Maar dat wil niet zeggen dat God hem afschrijft. God kijkt dwars door dat gezwollen pantser uit naar de mens die zijn liefde zo nodig heeft.

De tollenaar ziet zichzelf onder Gods barmhartige blik, hij weet dat hij er niets van gebakken heeft, hij heeft niets te verbergen, wil niets verbergen, maar hij durft vooral te hopen dat hij bij God genezing kan vinden door diens heel makende liefde. Hij gaat gerechtvaardigd naar huis.

Telkens weer houdt het Evangelie ons een spiegel voor. Hoe staan wij in het leven? Durven wij de wereld in te kijken met Gods onvoorwaardelijk liefhebbende, barmhartige blik? En zo Zijn liefde voor ons, mensen, uitstralen naar de medemens die op onze weg komt, eender welke medemens?

Je zou kunnen zeggen dat dit onze missionaire zending is voor elk van ons. Om elk op zijn manier, door zijn unieke manier van in het leven te staan, de Blijde Boodschap van Jezus uit te stralen. Handen en voeten te geven.

In de PE zijn we aan het nadenken hoe we ons missionair zijn gestalte kunnen geven vandaag. Daartoe hebben we een missie- en visietekst opgesteld. Waar staan we voor, waar gaan we voor. Straks bij het buiten gaan, wordt die tekst in een folder uitgedeeld.

Daarin staat dat we met het Evangelie als basis en leidraad, met open ogen gericht willen zijn op de wereld. Dat we in iedere medemens een geliefd kind van God mogen en willen erkennen. Dat we door onze manier van zijn, als Christen, een vraagteken mogen zijn. En vandaar uit, mogen en durven getuigen van de Goddelijke liefde die Christus ons kwam voorleven met heel Zijn ZIJN, in woord en daad.

Toch kan het ten diepste een eenzame weg zijn om daarvan te getuigen. Daarom willen we er ook samen voor gaan. Mekaar vinden en samenkomen om elkaar te bemoedigen en te bevestigen in het Goede Nieuws. Om samen ideeën uit te werken, om samen missionair te zijn vandaag.

Want we dragen een schat in broze aarden potten. We zijn kwetsbaar en breekbaar, maar zoals de tollenaar van daarstraks, mocht je het nog niet weten, zit die schat reeds in ons hart: Gods onvoorwaardelijke barmhartige liefde voor ieder van ons.

We willen samen zoeken hoe we als PE Sint Trudo-gemeenschap vandaag aanstekelijk willen zijn, missionair, creatief. Omdat we niet langer kunnen zwijgen van het goede dat ons is overkomen. Want willen of niet, je weet het of niet, uit de barsten van de

broze aarden pot straalt Zijn Licht de wereld in. Gewoon omdat we door Hem gewild en geliefd zijn.

Met Gods ogen leren kijken, maakt ons ook grenzeloos, ze openen onze ogen voor mensen en noden dichtbij en veraf, naast de deur en wereldwijd. Om overal druppeltjes van liefde te delen. Want vele druppeltjes, ook al vallen ze op een hete plaat, zijn voorboden van nieuw leven, onstuitbaar kunnen ze de woestijn doen bloeien.

Daarom willen we ook graag aansluiten bij het jaarlijkse initiatief van Missio België, die dit jaar speciaal oproept tot solidariteit met de Kerk in de Centraal Afrikaanse Republiek (CAR). Al tientallen jaren ijvert zij voor vrede en eenheid in het door burgeroorlogen verscheurde land.

Drie projecten worden ons voorgesteld:

- (1) steun aan de weeskinderen, opgevangen door de zusters van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes;
- (2) steun aan de opleiding van vroedvrouwen, in de strijd tegen kinder- en moedersterfte op het platteland; verzorgd door de Zusters van Liefde van Jezus en Maria;
- (3) steun aan het Groot Seminarie Heilige Marcus, dat priesters opleidt tot bekwame en spirituele herders.

Warm aanbevolen.

Arnold Traen